

Ragyogó fény

Vékony füstcsík szállt fel a tűzből. Jázmin a táncoló lángokat nézte és elmosolyodott. A botjára szúrt pillecukor belül már kezdett megolvadni, kívül pedig szépen megpirult. Noha nem is olyan régen evett három hot dogot, a gyomra mégis megkordult. Imádta a pirított pillecukrot!

Tökéletes esténk van – gondolta magá-

ban. Pizsamában ült a tábortűznél két legjobb barátnője, Fanni és Nelli, valamint Fanni családjának társaságában. Pizsamájára egy gyapjúkabátot vett, amit most még jobban összehúzott magán. Az őszi levegő kicsit hűvös és nyirkos volt, a földet lehullott falevelek borították, de a kislány tudta, hogy kényelmes sátrukban és a hálósákokban egy cseppet sem fognak fájni éjszaka.

– Szerintem a pillecukrok elkészültek – mondta Nelli, kihúzva a sajátját a tűzből.

Jázmin leharapott egy darabkát a nyúlós pillecukorból. Édes volt, ragacsos és menyeyeien ízletes.

– Nyami! – mosolygott.

– Óvatosan, Frici! – figyelmeztette Fanni az egyik kisöccsét, aki a közelben ült. – Így szét fog olvadni a pillecukrod.

De már késő volt. A kislány botjára tűzött pillecukor csöpögni kezdett a földre.

– Olyan, mint valami mutáns pillecukor – jegyezte meg Marci, Fanni másik kisöccse.

– A végzet mutáns pillecukra! – mondta Frici ijesztő hangon, miközben meglepette pillecukros botját. – Aki hozzáér, az rögtön pillecukorzombivá változik!

– Támadás! – kiáltotta Marci, és a két fiú játékos kardozásba kezdett a ragacsos botokkal.

A lányok sikongatva félreugrottak, ahogy a nyúlós pillecukor-darabkák röpködni kezdtek a levegőben.

– Frici! Marci! – szólt rájuk Fanni anyukája. – Elég legyen! Üljetek le!

A fiúk abbahagyták a csatározást.

– Mit szólnátok egy kis zenéhez? – kérdezte Fanni nevelőapja, majd felvette a gitárját és egy vidám dallamot kezdett pengetni.

– Imádom ezt a dalt – mondta Jázmin boldogan. Legszívesebben táncra perdült volna, de nem tudta rávenni magát, hogy elmozduljon a meleget adó tűz mellől, így csak lehunyta a szemét és elképzelte, hogyan táncolna a lángok fényénél.

Nelli kivette vázlatfüzetét a kabátja zsebéből és elkezdte lerajzolni magukat, ahogy a sátor előtt ülnek.

Fanni a fák közé nézve azokra az éjszakai állatokra gondolt, amik most ébrednek: a borzokra, sünikre és rókákra. Azon tűnődött, hogy vajon sikerül-e megpillantania valamelyiküket. Minden állatot szeretett, legyenek kicsik vagy nagyok. Izgalmas érzés volt, hogy egy állatokkal teli erdőben kempingeznek.

Frici és Marci ekkor újabb játékcsatába kezdtek. Felvették a földre pottyant pillécukor-darabkákat és megdobálták egymást.

– Ideje lefeküdni – hívta őket Fanni anyukája. – Gyerünk, fiúk! Irány fogat mosni, aztán mondok nektek egy mesét a sátratokban.

– Végre lesz egy kis nyugalomunk – sóhajtott Fanni, boldogan hátradőlve a pokrócon, miközben a nevelőapukája tovább ját-

szott a gitáron. A zene teljesen betöltötte a levegőt a csillagfényes ég alatt.

Nelli és Jázmin is ledőltek, és csak bámulták a csillagokat.

– Hát nem tökéletes? – kérdezte Jázmin.

Nelli a hasára fordult. – Tudjátok, mi lenne még jobb? – válaszolta halkán, hogy csak a barátnői hallják. – Ha elutazhatnánk a Titkos Királyságba.

A lányok egymásra mosolyogtak. A Titkos Királyság varázslatos világ volt, amiről csak ők hárman tudtak. Amikor valami baj történt a birodalomban, Vidám király, a kedves uralkodó, üzenetet küldött nekik egy varázsdoboz segítségével, amire a barátnők vigyáztak. A lányok már számtalanszor jártak odaát és megannyi varázslatos kalandban vettek részt sellők, tündérmanók, koboldok és egyéb fantasztikus lények társaságában.

– Bárcsak elmehetnénk ma este a Titkos Királyságba! – vágyakozott Fanni. Körbenézett, hogy nevelőapukája biztosan nem hallja-e, amit beszélnek, de ő láthatóan tel-

jesen elmélyült a gitározásban. – Bár, gondolom, most, hogy a gonosz Keserű királynő elvesztette a varázserejét, nincs szükség a segítségünkre.

Keserű királynő Vidám király szörnyűséges nővére volt, aki mindig aljas terveken törte a fejét, mert azon mesterkedett, hogy megszerezze az uralkodói trónt a Titkos Királyságban. A lányok azonban legutóbbi

kalandjuk alkalmával sikeresen legyőzték, és a királynő elvesztette minden varázserejét.

– Vidám király néha akkor is üzen értünk, amikor éppen nincs semmi baj a birodalomban – emlékeztette Jázmin a barát nőit. – Például, amikor elhívott minket megnézni a delfinek táncát, vagy amikor együtt karácsonyoztunk velük, és találkoztunk a Mikulással. – Egy pillanatra elkomorult az arca. – Persze, Keserű királynő így is mindig felbukkant, hogy bajt okozzon.

Nelli vágyakozóan sóhajtott. – Bárcsak ma este meghívást kapnánk a Titkos Királyságba egy partira vagy egy ünnepségre!

– Mi lenne, ha a biztonság kedvéért ránéznénk a varázsdobozra? – suttogta Fanni. – Ott van a hátizsákomban.

Amikor a lányok bementek a sátrukba, Fanni nevelőapukája rájuk mosolygott, majd újabb dalba kezdett. A lányok sátra akkora volt, hogy nemcsak a hálósákjaiknak volt benne hely, hanem a ruháiknak és

a hátizsákjaiknak is. Fanni elővette a táskáját és kikereste belőle a varázsdobozt.

Gyönyörű faládikó volt, amelynek oldalait mágikus lényeket ábrázoló faragványok díszítették, a fedelébe pedig egy tükört foglal-

tak. Nemrég, amikor egy rövid időre Keserű királynő átvette a hatalmat a királyságban, a tükör teljesen elsötétült, miután azonban a lányok segítettek legyőzni őt, a tükör ismét ezüstszínben ragyogott.

A lányok reménykedve nézték a dobozt, de az most nem fénylett úgy, mint amikor üzenetet kaptak Vidám királytól és udvari

tündérmanójától,
Trixitől.

Fanni meg-
próbálta pa-
lástolni csa-
lódottságát.

– Nem baj.
Biztos vagyok
benne, hogy
nemsokára hallani
fogunk róluk.

Túl egyszerű lett volna, ha éppen most kapnak üzenetet a Titkos Királyságból, amikor mindannyian együtt vannak, és alig várják a következő kalandot. Fanni az ujjával végigsimított a tükröt körülölelő ékköveken, majd felnyitotta a fedelet.

A doboz belseje hat kis rekeszre oszlott. Korábban minden rekeszben volt egy-egy

mágikus tárgy, de legutóbbi kalandjuk óta már csak három varázstárgy maradt: egy térkép, egy kevés csillámpor és egy fénylő ékkő.

Fanni becsukta a dobozt és már készült visszatenni a hátizsákjába, amikor éles fény villant át a fedél tükrén. A lányok izgatottan egymásra néztek.

A fedelet díszítő hat ékkő hirtelen ragyogni kezdett, mint az égbolt csillagai. Egy pillanat múlva már az egész ládikó fénylett és csillogott. Fanni lélegzet-visszafojtva figyelte, ahogy a tükörben cirkalmas betűk formálódtak.

– Úgy tűnik, mégis valóra vált a kívánságunk!

Arany betűkkel egy rejtvény szövege kezdett kirajzolódni.

A lányok izgalomtól zakatoló szívvel hajoltak közelebb. Vajon mi állhat az üzenetben?

